

— הבובפיליה

יש בחורות שאוהבות בחורים. יש, חלילה, בחורות שאוהבות בחורות. סופיה לביא (18) או-הבת בובות, או נכון עוד יותר — בובים.

את הבוב הדומה לאריק איינ-שטיין (ראה השער האחורי), היא אוהבת יותר מכולם. „הוא בובה של חתיך!“ מתמוגגת סופיה. אבל גם בובות אחרות גורמות לה ליהנות מן החיים: „אלה ה-חברים והחברות הטובים ביותר שלי“, היא מסבירה בהנאה. „הם לא מרכלים, לא רבים איתי ל-עולם — והם תמיד יפים ואלגנ-טיים.“

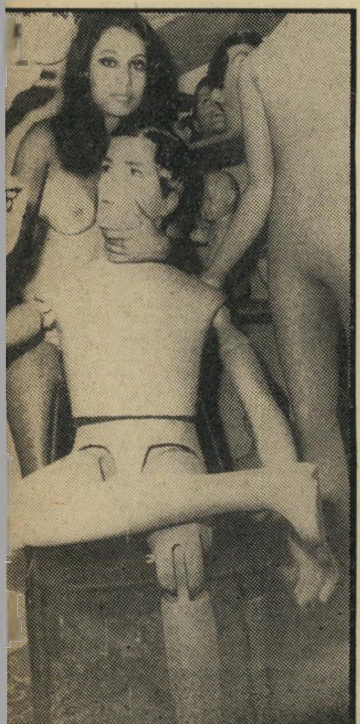
כסופיה אינה נמצאת בחברת הבובות שלה, היא מחפשת עבו-דה. בעיקר כשחקנית. „קראו לי סופיה, על שמה של סופיה לורן, שהיא שחקנית-ענק“, הסבירה. „ואני רוצה ללכת בעיקבותיה.“

בובות

חתיך אמיתי הוא הבוב השחרחר, אותו מחבבת סופיה בהתלהבות מרובה. למה? משום שיש לו רק חלק עליון של גוף, המורכב על חלק תחתון לא לו. החתיכות האחרות של החתיך נעלמו, אישם בתוככי מחסך-הענק בחיפה.

הבובות

ראש וראשונה מתבוננת סופיה בחיבה באפשרויות. הן כימעט בלתי מוגבלות, אבל היא מעדיפה, על פני כל היתר, את הבחורים החלקים, המסודרים, והטיקר — שיהיו בעל-ראש. או בעלי ראש בלבד, אפילו.